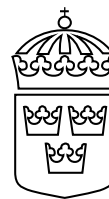

Regeringens skrivelse

2025/26:151

Verksamheten inom Nato under helåret 2025

Skr.
2025/26:151

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 12 mars 2026

Ulf Kristersson

Benjamin Dousa
Utrikesdepartementet

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogör regeringen för verksamheten inom Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato) under 2025.

Innehållsförteckning

- 1 Sveriges Natomedlemskap och integrering i Natos strukturer3
- 2 Haagtoppmötet4
- 3 Natos stöd till Ukraina5
 - 3.1 Rysslands aggression mot Ukraina5
 - 3.2 Natos stöd och relation till Ukraina5
- 4 Natos verksamhet under 20256
 - 4.1 Avskräckning och försvar6
 - 4.1.1 Natos operationsplanering7
 - 4.1.2 Sveriges bidrag till Natos avskräckning
och försvar9
 - 4.1.3 Natos förmågeplaneringsprocess11
 - 4.1.4 Resiliens och civil beredskap12
 - 4.1.5 Cyberförsvar13
 - 4.1.6 Övningsverksamhet13
 - 4.1.7 Kärnvapenavskräckning14
 - 4.1.8 Integrerat luft- och robotförsvar15
 - 4.1.9 Materiel, försvarsindustri och
standardisering15
 - 4.1.10 Innovation16
 - 4.1.11 Rymd17
 - 4.1.12 Rustningskontroll, nedrustning och icke-
spridning17
 - 4.1.13 Antiterrorism18
 - 4.2 Krishantering och förebyggande18
 - 4.2.1 Natos utbildningsinsats i Irak19
 - 4.2.2 Natos insats i Kosovo19
 - 4.3 Säkerhetssamarbete19
 - 4.3.1 Samarbete med Europeiska unionen20
 - 4.3.2 Partnerskap för fred20
 - 4.3.3 Bosnien och Hercegovina, Georgien och
Moldavien21
 - 4.3.4 Södra grannskapet21
 - 4.3.5 De indopacifiska partnerländerna22
 - 4.3.6 Natos initiativ för försvars- och
säkerhetskapacitetsuppbyggnad22
 - 4.4 Horisontella frågor23
 - 4.4.1 Kvinnor, fred och säkerhet samt mänsklig
säkerhet23
 - 4.4.2 Klimatförändringar23
 - 4.4.3 Strategisk kommunikation24
- Bilaga 1 Förteckning över Natos medlemsstater25
- Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 202626

1 Sveriges Natomedlemskap och integrering i Natos strukturer

Skr. 2025/26:151

Sveriges Natomedlemskap har inneburit ett paradigmskifte för den svenska utrikes-, säkerhets- och försvarspolitiken. Som Natomedlem omfattas Sverige av ömsesidiga försvarsförpliktelser enligt artikel 5 i nordatlantiska fördraget. Sverige har därmed också åtaganden enligt detta fördrag gentemot samtliga övriga allierade. Sverige för en solidarisk allianspolitik och bidrar till att stärka säkerheten och stabiliteten i vårt närområde liksom i det euroatlantiska området som helhet. Sverige ska vara en trovärdig, pålitlig och solidarisk allierad som över tid bidrar till hela Natos säkerhet i enlighet med alliansens 360-gradersperspektiv på säkerhet och försvar. 360-gradersperspektivet innebär att alliansen ska ha beredskap att hantera alla hot och utmaningar i alla riktningar över land-, luft-, sjö-, cyber- och rymddomänerna. Genom medlemskapet i Nato har Sverige stärkt sitt säkerhetspolitiska inflytande och bidragit till säkerhet och stabilitet i hela det euroatlantiska området. Sverige bidrar aktivt till Natos tre kärnuppgifter: avskräckning och försvar, krishantering och förebyggande samt säkerhetssamarbete.

Svenska prioriteringar under året har varit att bidra till att stärka Natos kollektiva avskräckning och försvar, inte minst genom fortsatt integrering av Sverige i Natos planverk och strukturer samt genom konkreta bidrag till Natos operationer och andra aktiviteter. Vidare har Sverige prioriterat Natos stöd till Ukraina samt att Nato ska föra en samlad, långsiktig och strategisk politik för att motverka Rysslands maktexpansion och möjligheter att göra skada. Därutöver har Sverige också verkat för att bibehålla det amerikanska engagemanget i Nato genom att arbeta för att Europa och Kanada tar ett större ansvar för sin egen säkerhet, inklusive genom ett nytt högre försvarsutgiftsåtagande som överenskomms på Natos toppmöte i Haag.

Under hösten 2025 hölls två artikel 4-konsultationer i Nordatlantiska rådet, begärda av Polen respektive Estland, som en följd av Rysslands återkommande lufttrumskränkningar av allierades territorium. Som en följd av kränkningarna inrättade Nato avskräckningsaktiviteten Eastern Sentry som syftar till att förstärka Natos avskräckning och försvar längs hela Natos östra flank. Sverige deltar aktivt i arbetet med att stärka säkerheten längs östra flanken.

Under året har Sverige tillsammans med övriga arktiska allierade och likasinnade verkat för ökat fokus på den strategiska betydelsen av Arktis och Höga nord.

Sverige har under året deltagit aktivt i Natos operationsplanering, inklusive i den del som inkluderar Natos kärnvapenavskräckning. Sverige och övriga allierade tilldelades under 2025 nya förmågemål inom ramen för alliansens förmågeplaneringsprocess.

Sverige har tillsammans med andra allierade deltagit i att stödja arbetet med kvinnor, fred och säkerhet inom Nato samt i arbetet för att genomgående integrera ett jämställdhetsperspektiv i Natos verksamhet.

Försvarsmakten har under året bemannat befattningar vid Natos olika militära staber. Den svenska generalmajoren Lena Persson Herlitz

utnämndes av Nato under hösten till befattningen som biträdande underrättelsechef i Nato, med tillträde efter sommaren 2026.

Under 2025 bemannades ett tiotal civila sekunderingar (Voluntary National Contributions) vid Natohögkvarteret i Bryssel. Sverige bidrog även med drygt 15 civila experter inom olika beredskapssektorer till Natos pool av civila experter.

Den 11 september 2025 fattade regeringen beslut om propositionen En tydlig beslutsordning för deltagande i Natos samlade verksamhet för avskräckning och försvar (prop. 2025/26:6) med förslag som syftar till att skapa bättre förutsättningar för Sverige att delta i det operativa militära samarbetet inom Nato. Riksdagen beslutade den 5 november 2025 i enlighet med regeringens förslag (bet. 2025/26:UFöU1, rskr. 2025/26:30). Lagstiftningen trädde i kraft den 1 december 2025. Propositionen Svenskt bidrag till Natos avskräckning och försvar under 2026 (prop. 2025/26:25) baserades på den nya lagen.

Sverige bidrar tillsammans med andra allierade till Natos gemensamma finansiering som är direkt finansiering för att stärka alliansen. Sedan Nato grundades har gemensam finansiering spelat en strategisk roll för att stödja alliansens mål, prioriteringar och kärnuppgifter. Allierade slår samman sina kollektiva resurser för att tillhandahålla och leverera viktiga Natoprogram och förmåga. Den gemensamma finansieringen finansierar också bland annat Natohögkvarteret och den militära kommandostrukturen.

2 Haagtoppmötet

Den 24–25 juni 2025 hölls Natos toppmöte i Haag, Nederländerna. Sverige representerades av statsminister Ulf Kristersson, utrikesminister Maria Malmer Stenergård och försvarsminister Pål Jonson. Toppmötet samlade stats- och regeringschefer från Natos samtliga 32 medlemsländer. Nederländernas kung stod också värd för en middag för samtliga stats- och regeringschefer där även Ukrainas president Volodymyr Zelenskij deltog.

På toppmötet enades alliansen om ett nytt åtagande om fem procent av BNP till utgifter för samlad försvarsförmåga i syfte att stärka alliansens avskräckning och försvar. Beslutet innebär att samtliga allierade senast 2035 årligen ska avsätta minst 3,5 procent av BNP i försvarsutgifter och upp till 1,5 procent av BNP ska gå till försvars- och säkerhetsrelaterade utgifter.

Toppmötesdeklarationen underströk de allierades orubbliga stöd för Natos kollektiva försvar och artikel 5 samt att alliansen står enad inför det långsiktiga hot som Ryssland utgör. Vidare framhölls det nya åtagandet om fem procent till utgifter för samlad försvarsförmåga, målsättningen att öka det försvarsindustriella samarbetet och allierades långsiktiga stöd till Ukraina. Det var den nye generalsekreteraren Mark Ruttes första toppmöte. Vid sidan av toppmötets huvudsession hölls även ett försvarsindustriforum. Under 2025 har regeringen även deltagit vid Natos försvarsministtermöten i februari, juni och oktober samt vid Natos utrikesministtermöten i april och december samt vid Natos informella

utrikesministermöte i maj. Några av de viktigaste frågorna vid dessa möten har varit Natos avskräckning och försvar, Natos stöd till Ukraina, europeiska allierades och Kanadas ökade ansvar för den euroatlantiska säkerheten, Natos nya förmågemål och hybrida hot.

Skr. 2025/26:151

3 Natos stöd till Ukraina

3.1 Rysslands aggression mot Ukraina

Rysslands aggression mot Ukraina underminerar såväl den euroatlantiska som den globala säkerheten. Den utgör en flagrant överträdelse av folkrätten samt utmanar den europeiska säkerhetsordningen. På toppmötet i Haag bekräftade allierade i Nato sitt långsiktiga åtagande om att bidra med stöd till Ukraina och att Ukrainas säkerhet bidrog till allierades säkerhet. Generalsekreterare Mark Rutte har vid upprepade tillfällen under året framhållit att Rysslands aggression mot Ukraina är ett hot mot Nato och den euroatlantiska säkerheten och att allierades stöd till Ukraina därför är centralt. Regeringen har under året fortsatt verkat för att Nato ska upprätthålla ett starkt stöd för Ukraina samt föra en samlad, långsiktig och strategisk politik för att motverka Rysslands maktexpansion och möjligheter att göra skada. Stärkt avskräckning och försvar och stödet till Ukraina utgör två kraftfulla verktyg för att motverka Rysslands aggressiva beteende.

3.2 Natos stöd och relation till Ukraina

Nato och allierade fäster stor vikt vid Ukrainas säkerhet. Sedan Rysslands fullskaliga invasion i februari 2022 har Nato mycket tydligt ställt sig bakom Ukrainas rätt till självförsvar i enlighet med artikel 51 i FN-stadgan och deklarerat att alliansen står fast vid sitt engagemang att ytterligare stärka det politiska och praktiska stödet som möjliggör för Ukraina att fortsatt försvara sin självständighet, suveränitet och territoriella integritet.

Det långsiktiga reformstödet Comprehensive Assistance Package (CAP) är inriktat på stöd till uppbyggnaden av Ukrainas säkerhets- och försvarssektor samt stärkande av Ukrainas interoperabilitet med Nato. Sverige bidrog under 2025 med 300 miljoner SEK till stödfonden för CAP, CAP Trust Fund. Operation Renovator är ett rehabiliteringsprojekt inom ramen för stödfonden som syftar till att återuppbygga, upgradera och driftsätta fem militära rehabiliteringscenter i Ukraina. Sverige har åtagit sig ansvaret för att etablera ett av de fem rehabiliteringscentren.

I juli 2025 inrättades stödformatet Prioritised Ukraine Requirements List (PURL) på initiativ av USA. PURL koordineras av Nato och tillgängliggör prioriterad amerikansk försvarsmateriel, inklusive luftförsvar, till Ukraina i ett antal stödpaket som finansieras av allierade. Sverige har under 2025 bidragit med sammanlagt nära 3,3 miljarder SEK till två PURL-paket, ett i augusti tillsammans med Danmark och Norge och ett i november tillsammans med de nordisk-baltiska länderna. Sammanlagt har allierade

annonserat bidrag på över fyra miljarder USD genom PURL under 2025. Initiativet stärker Ukrainas försvarsförmåga och är av strategisk vikt för det transatlantiska samarbetet.

I Nato-Ukrainarådet (NUC) möts alliansens medlemmar och Ukraina som jämbördiga parter för dialog om politiska frågor, försvars- och säkerhetssamarbete samt Ukrainas Natonärmande. NUC tjänar även som en gemensam mekanism för konsultationer mellan Nato och Ukraina vid kriser. Ukraina har därigenom en av de mest privilegierade relationerna med Nato. Nato har sedan 2024 en särskild senior representant för Nato i Ukraina. Vidare stödjer Nato Ukraina i genomförandet av FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet.

Stödåtgärden NATO Security Assistance and Training for Ukraine (NSATU) koordinerar militärt stöd och utbildning till Ukraina. Sverige bidrar med personal till stödåtgärden, framför allt genom Försvarsmakten. Under perioden juni-augusti 2025 bidrog Sverige till Natos luftförsvarsoperation i Polen som har i uppgift att skydda och upprätthålla säkerheten för den logistiknod som används av NSATU. För att möjliggöra bidraget sökte regeringen genom en proposition riksdagens medgivande. Riksdagen medgav den 20 mars 2025 att regeringen ställde en svensk väpnad styrka bestående av högst åtta stridsflygplan med tillhörande personal till förfogande för deltagande i Natos luftförsvarsoperation i Polen (prop. 2024/25:113, bet. 2024/25:UFöU3, rskr. 2024/25:166). Sverige bidrar också till den av Storbritannien ledda fonden till stöd för Ukraina, NSATU Trust Fund. Sverige bidrog till fonden med 300 miljoner SEK under 2025. Sverige bidrar vidare med expertis och bemanning till centret NATO-Ukraine Joint Analysis, Training and Education Centre (JATEC) i Bydgoszcz i Polen. Centret arbetar med erfarenhetshantering till nytta för både Ukraina och Nato, bidrar till Ukrainas reformarbete och verkar för att öka Ukrainas interoperabilitet med Nato. Sverige har vidare rollen som så kallad politisk förkämpe (Political Champion) för totalförsvar och resiliens inom JATEC, genom Myndigheten för civilt försvar.

Ukraina lämnade i september 2022 in en ansökan om medlemskap i Nato. Enligt beslut vid toppmötet i Vilnius 2023 kommer en inbjudan till medlemskap i alliansen att ställas ut när allierade är överens och villkoren är uppfyllda. Det finns i nuläget ingen konsensus i Nato om ett ukrainskt medlemskap. Regeringen stödjer Ukrainas euroatlantiska integrering, inklusive medlemskap, och står bakom att Ukrainas framtid är i Nato i linje med Natos tidigare beslut.

4 Natos verksamhet under 2025

4.1 Avskräckning och försvar

Avskräckning och försvar är en av Natos tre kärnuppgifter. Genom att kontinuerligt uppvisa en trovärdig militär förmåga signalerar Nato att alliansen står redo att försvara sig och verkar således konfliktavhållande. Alliansen står ständigt i beredskap att med kort varsel förstärka

4.1.1 Natos operationsplanering

Natos operationsplanering utgår från alliansens koncept för avskräckning och försvar. Detta utgör ett sammanhållet ramverk i Nato för att möta hot mot alliansen. Natos operationsplanering är anpassningsbar och flexibel för alla konfliktnivåer (fred, kris och krig).

Som Natomedlem deltar Sverige genom Försvarsmakten i Natos operationsplanering. Arbetet med att integrera Sverige i Natos operationsplaner på strategisk, operativ och taktisk nivå har fortsatt under året. Den nationella planeringen för Sverige som del av Natos kollektiva försvar har också anpassats.

Den 5 december 2025 tog staben Joint Forces Command, i Norfolk, USA, officiellt över ledningsansvaret på operativ nivå för Sverige, Finland och Danmark som en del av det nordvästra operationsområdet (Joint Operations Area Northwest). Island och Norge tillhörde sedan tidigare Natos nordvästra operationsområde. Att alla nordiska länder ingår i samma operationsområde, i en gemensam operationsplan och leds av samma stab på operativ nivå är ett viktigt steg i Sveriges integrering i Nato. Koordineringen mellan Natos operationsområden, inklusive mellan det nordvästra och det centrala operationsområdet, är viktig för all Natos verksamhet. Sverige deltar också i det arbetet, som sker kontinuerligt.

Ett viktigt fokus för Nato under året har varit att säkerställa att operationsplanerna kan genomföras genom att allierade länder bidrar med krigsförband för att fylla upp styrkebehoven. Sverige har som allierad bidragit till detta arbete. En förutsättning för att kunna genomföra planerna är att Natos högsta militära befälhavare Saceur har tillräckliga mandat för att i tid kunna vidta åtgärder och förberedelser för kris och krig. Ett arbete bedrivs i Regeringskansliet i nära samverkan med berörda myndigheter för att säkerställa att Sverige har möjlighet att agera i linje med åtgärder som vidtas kopplat till Natos operationsplaner och Natos beredskapssystem (NRS).

Alliansens kollektiva försvar bygger på gemensam användning av allierades militära resurser. Natos styrkemodell (NATO Force Model) organiserar Natos samlade resurser för operationer i fred, kris och krig med tillhörande beredskapskrav. Allierade anmäler in förband och förmågor till styrkemodellen utifrån planverkets kravställningar. Det innebär inte att förbanden ställs under Natobefäl utan det sker först på begäran av Nato och efter nationellt fattade beslut. Försvarsmakten har till Natos styrkemodell anmält in myndighetens beslutade, befintliga och finansierade krigsorganisation. Efterhand som krigsorganisationen tillväxer ska Försvarsmakten anmäla in tillkommande krigsförband.

Sverige har under 2025 fortsatt att bidra till Natos ledningsstrukturer. Inom varje operationsområde i Nato finns en signalbataljon för att möjliggöra utövandet av ledning av militära operationer. Signalbataljonerna består i sin tur av ett antal signalkompanier som ska kunna verka över hela operationsområdet. I det nordvästra operationsområdet etableras en signalbataljon med högkvarter i Danmark.

Bataljonen består av fem signalkompanier förlagda i olika länder inom operationsområdet. På uppdrag av regeringen ska Försvarsmakten etablera ett signalkompani som ska utgöra ledningsstöd under Natos stab på operativ nivå i Norfolk. Etablering påbörjas 2026. På liknande sätt finns inom varje operationsområde en funktion för ledning och koordinering av logistik mellan nationer. Logistiklefningsfunktionen syftar till att stödja staberna på operativ nivå i ledningen av militära operationer. Regeringen har erbjudit Nato att etablera en logistiklefningsfunktion för det nordvästra operationsområdet i Sverige samt gett Försvarsmakten i uppdrag att förbereda och etablera denna så att den kan börja verka i slutet av 2027. Sverige har en central roll inom det nordvästra operationsområdet, till exempel avseende truppförflyttningar, underhållsflöden, utgångsgruppering och basering. Det innebär att placeringen av logistiklefningsfunktionen för det nordvästra operationsområdet i Sverige är av betydelse för logistikens funktionalitet, inklusive gentemot det centrala operationsområdet. Signalbataljonerna med ingående signalkompanier och logistiklefningsfunktion kommer att ingå i Natos kommandostruktur. Detta medför att utrustning, bemanning och finansiering i huvudsak är alliansens gemensamma ansvar. Sverige visar genom dessa åtaganden en tydlig vilja att solidariskt ta ansvar för Natos ledningsstruktur. Det ligger i linje med Sveriges roll i Nato och bidrar till alliansens avskräckning och försvar i norra Europa.

För genomförandet av militära operationer krävs både militärt och civilt stöd. En viktig del i detta har varit att öka civila aktörers förmåga att stödja det militära försvaret. Här är världlandsstödet särskilt viktigt för att kunna möjliggöra storskaliga militära operationer och att uthålligt försörja, skydda, förflytta och leda militära förband.

Arbetet med världlandsstöd har fortsatt i hög takt under 2025, till exempel genom Natos grundläggande krav på stöd för genomförande av militära operationer (s.k. Minimum Operational Requirements, MOR). De grundläggande kraven inkluderar de nationella resurser, i form av infrastruktur, funktioner och lagringskapacitet, som krävs för att kunna ta emot allierade förband via hamnar, flygplatser eller järnväg och transitera dem vidare. Förbanden ska kunna försörjas och underhållas medan operationer pågår. Världlandsstödet omfattar också transporter av sårade och materiel i motsatt riktning mot trupptransporterna. Försvarsmakten har i samverkan med relevanta civila aktörer analyserat grundkraven och Försvarsdepartementet har i sin tur orienterat berörda departement. Ett arbete har påbörjats med att ta fram ett underavtal för reglering av grundkraven som del av världlandsstödet.

De nordiska ländernas försvarsministrar undertecknade 2024 ett Letter of Intent (LoI) om förutsättningarna för att utveckla en strategisk korridor i Norden. Med utgångspunkt i Natos operationsplaner har arbetet med att skapa förutsättningar och implementera den strategiska korridoren fortsatt under 2025.

4.1.2 Sveriges bidrag till Natos avskräckning och försvar

Skr. 2025/26:151

Under 2025 har Sverige bidragit substantiellt till Natos avskräckning och försvar utifrån Sveriges geografi. De svenska insatserna har omfattat förband i mark-, sjö- och luftdomänerna samt stöd till säkerhetshöjande operationer inom ramen för alliansens löpande aktiviteter och operationer.

Den 12 december 2024 beslutade riksdagen i enlighet med regeringens förslag i propositionen Svenskt bidrag till Natos avskräckning och försvar under 2025 (prop. 2024/25:22). Riksdagens beslut innebär ett medgivande för regeringen att ställa en svensk väpnad styrka bestående av markförband, specialförband och amfibieförband om högst 1 200 personer, högst sex örlogsfartyg med tillhörande personal och högst 24 stridsflygplan med tillhörande personal till förfogande t.o.m. den 31 december 2025 för att bidra till Natos samlade avskräckning och försvar av det nordatlantiska området (prop. 2024/25:22, bet. 2024/25:UFöU2, rskr. 2024/25:104).

Under perioden januari–juni 2025 bidrog Sverige med en väpnad styrka om 500 anställda personer till Natos multinationella brigad i Lettland, på engelska NATO Multinational Brigade Latvia (FLF Lettland). Den svenska bataljonen utgjorde en del av en brigad bestående av totalt 14 nationer. Det svenska bidraget bestod bland annat av stridsvagnar, stridsfordon 90, pansarterrängbil 360 samt granatkastarpansarbandvagnar.

I början av året bidrog Sverige med upp till tre örlogsfartyg samt en flygburen luft- och sjöövervakningsförmåga till avskräckningsaktiviteten Baltic Sentry som etablerades i januari 2025. Syftet var att förstärka sjöövervakningen och avskräcka sabotage av kritisk undervattensinfrastruktur i Östersjön.

Därutöver har Sverige löpande under året bidragit med sjöövervakning och minröjningskapacitet inom ramen för Natos stående marina styrkor.

Sverige har under perioden april–maj 2025 bidragit med upp till åtta svenska stridsflygplan till Natos förstärkta lufrumsövervakning och incidentberedskap (enhanced Air Policing) i Polen. Operationen är en viktig del i Natos integrerade luft- och robotförsvar.

Sverige har även löpande bidragit till uppkomna säkerhetshöjande operationer. Sverige bidrog med militärt stöd till Danmark under genomförandet av det informella Europeiska rådets möte i Köpenhamn. Bidraget bestod av ett förband med antidronärförmåga och leddes på plats av det danska försvaret. Sverige har i samband med den årliga övningen Baltops i Östersjön ställt en ubåt under Natobefäl. Under hösten har Sverige dessutom bidragit med en korvett till Natos aktivitet Neptune Strike, där övningar genomförts med fokus på multidomäna operationer. Under hösten hölls även Natoövningen Merlin i Östersjön då Sverige bidrog med korvetter och en ubåt.

Sverige har även bidragit med ett radarspaning- och luftledningsflygplan (ASC 890) till Natos avskräckningsaktivitet Eastern Sentry som lanserades i höstas mot bakgrund av de ryska lufrumskränkningar i Polen.

Riksdagen medgav den 20 mars 2025 att regeringen ställde en svensk väpnad styrka bestående av högst åtta stridsflygplan med tillhörande personal till förfogande för deltagande i Natos luftförsvarsoperation i Polen (prop. 2024/25:113, bet. 2024/25:UFöU3, rskr. 2024/25:166).

Operationens uppgift var att skydda och upprätthålla säkerheten för den logistiknod som används för det militära och civila stödet till Ukraina. Det svenska bidraget fanns på plats i Polen under perioden juni–augusti 2025.

Under 2025 har planeringen för Natos framskjutna närvaro i Finland (FLF Finland) fortsatt i hög takt. FLF Finland är en del av Natos samlade avskräckning och försvar. Med utgångspunkt i det långtgående bilaterala försvarssamarbetet mellan Sverige och Finland bidrar FLF Finland till att stärka alliansens förmåga på Natos norra flank. Som ramverksnation leder Sverige arbetet i nära samråd med värdnationen Finland, Nato och allierade. Under året tillkännagav Danmark, Frankrike, Island, Italien, Norge och Storbritannien att de avser bidra till den fortsatta utvecklingen av styrkan. Under hösten inleddes även viss övningsverksamhet.

Regeringen gav den 22 maj 2025 Försvarsmakten i uppdrag att planera och vidta förberedelser för ett fortsatt svenskt deltagande i Natos multinationella brigad i Lettland under 2026. I beslutet uppdrogs även åt Försvarsmakten att planera och vidta förberedelser för ett bidrag till Natos lufttrumsövervakning och incidentberedskap (NATO Air Policing) under 2026. Regeringen gav i regleringsbrevet för 2025 Försvarsmakten i uppdrag att förbereda och planera för att kunna bidra till Natos framskjutna närvaro i Finland.

Den 5 november 2025 antog riksdagen regeringens lagförslag i propositionen En tydlig beslutsordning för deltagande i Natos samlade verksamhet för avskräckning och försvar (prop. 2025/26:6, bet. 2025/26UFöU1, rskr. 2025/26:30). Ändringarna trädde i kraft den 1 december 2025. Genom ändringarna införs en tydlig reglering om hur beslut ska fattas för att sätta in svenska väpnade styrkor i Natos samlade verksamhet för avskräckning och försvar. Ett deltagande kräver som huvudregel att riksdagen beslutar om ramarna för det svenska deltagandet. Ett sådant beslut kan avse verksamhet under ett kalenderår eller annan period, men även deltagande i en särskild operation eller aktivitet. Vidare får regeringen, även utan ett föregående beslut av riksdagen, under en begränsad tid sätta in en svensk väpnad styrka med ett begränsat antal om behovet av ett svenskt deltagande uppkommer med kort varsel eller om ett dröjsmål skulle kunna leda till avsevärda men för angelägna svenska intressen. Ändringarna syftar till att skapa bättre förutsättningar för Sverige att delta i det operativa militära samarbetet inom Nato.

Den 10 december 2025 antog riksdagen regeringens proposition Svenskt bidrag till Natos avskräckning och försvar under 2026 (prop. 2025/26:25, bet. 2025/26:UFöU2, rskr. 2025/26:110).

Riksdagens beslut innebär att regeringen till och med den 31 december 2026 får sätta in svenska väpnade styrkor bestående av markförband och specialförband om högst 1 700 personer, marina förband om högst 700 personer och flyg- och luftförsvarsförband om högst 600 personer för att i enlighet med internationell rätt bidra till Natos samlade avskräckning och försvar av det nordatlantiska området. De svenska bidragen omfattar bland annat ett markförband till Natos multinationella brigad i Lettland, marina förband till Natos stående marina styrkor samt flyg- och luftförsvarsförband till Natos integrerade luft- och robotförsvar.

Inom ramen för det kollektiva försvaret har de allierade under 2025 tilldelats nya förmågemål (Capability Targets 2025). Målen uttrycks dels som kvantitativa mål på styrkor (militära förband), dels som kvalitativa mål avseende vad dessa styrkor ska kunna åstadkomma i form av till exempel verkan (eldkraft), rörlighet och ledning (interoperabilitet). Förmågemålen tilldelas i ett kortsiktigt perspektiv (fram till 2031), ett medellångt perspektiv (2032–2044) samt i ett långsiktigt perspektiv (efter 2044) för prioriterade forsknings- och utvecklingsområden. Natos förmågeplaneringsprocess ger allierade handlingsfrihet för vilka militära förband och förmågor som används för att uppfylla tilldelade mål. Detta under förutsättning att allierade på ett trovärdigt sätt kan visa att den begärda förmågan i form av till exempel eldkraft kan uppnås.

Målen tar sin utgångspunkt i Natos operationsplaner och de styrkor som bedöms nödvändiga för att planerna ska kunna genomföras. Med hänsyn till alliansens dimensionerande hot som utgörs av Ryssland och med kopplingen till operationsplaneringen har behoven av militära styrkor ökat markant. De nya förmågemålen innebär också ett tydligt steg mot en förändrad bördefördelning där europeiska allierade och Kanada tar ett ökat ansvar. Det var bland annat mot denna bakgrund som alliansen enades om ett nytt åtagande till utgifter för samlad försvarsförmåga i Haag.

För Sveriges del omfattar Natos förmågemål samtliga försvarsgrenar och försvarsmaktsgemensamma funktioner enligt nedanstående prioriteringar i sak och tid.

Förmågemålen till 2031 omfattar följande huvudpunkter:

1. Utveckla en multinationell divisionsledning med tillhörande divisionsförband i samverkan med Norge.
2. Utveckla tre tunga infanteribrigader och en lätt infanteribrigad.
3. Förbättra marinens interoperabilitet och dess förmåga att omgruppera.
4. Förbättra flygvapnets interoperabilitet, beredskap och förmåga att omgruppera.
5. Utveckla förmågan att bidra till och verka i integrerat luft- och robotförsvar och luftvärnsförbanden.
6. Utveckla förmågan att möjliggöra militära operationer i regionen samt tillhandahålla värdlandsstöd.

Förmågemålen efter 2031 omfattar följande huvudpunkter:

Utveckla digitalt understödda krigsförband, kapabla att genomföra fullt interoperabla multidomänoperationer inom regionen med prioritet att:

1. Utveckla markförbandens rörlighet, eldkraft och sensorer.
2. Slutföra återstående krav för luftvärnsförbanden.
3. Utveckla den framtida förmågan till ubåtsjakt inklusive med sjöoperativ helikopter.
4. Fortsatt utveckling av flygvapnet med fokus på tillförsel av nya förmågor som lufttankning, nedhållande av fientligt luftförsvar och utökad bekämpningsräckvidd.

Natomedlemskapet påverkar processen för hur Sverige inriktar utvecklingen av det militära försvaret och den svenska krigsorganisationen. De förmågemål som har tilldelats Sverige ligger väl i linje med inriktningen i det försvarsbeslut som Sverige fattade i december 2024. Det behövs dock resursförstärkningar på nationell nivå från Sverige liksom från merparten av övriga allierade om förmågemålen ska kunna uppnås inom givna tidsramar. Nato antog i ljuset av detta i juni vid toppmötet i Haag beslut om en ny nivå för försvarsinvesteringar och regeringen föreslog i budgetpropositionen för 2026 kraftigt ökade resurser till det militära försvaret 2026–2035 som ett steg mot att Sverige ska uppnå Natos utgiftsmål för det militära försvaret senast 2030. Mot den bakgrunden gav regeringen den 25 september 2025 Försvarsmakten i uppdrag att redovisa förslag på hur det militära försvaret fortsatt bör utvecklas med en utökad ekonomi. Förslaget ska utgå ifrån försvarsbeslutet 2024 för att därifrån så långt som möjligt nå Natos förmågemål med beaktande av de prioriteringar som Nato uttryckt. Försvarsmakten redovisade sitt svar den 24 november 2025.

Medlemskapet i Nato innebär höga krav på att uppfylla och samöva krigsförband kan ställas till alliansens förfogande. Det försämrade omvärldsläget innebär att en ökning av takten i krigsförbandsproduktionen har prioriterats. Det behövs för att kunna säkerställa att alliansen har de krigsförband som behövs för att genomföra operationsplanerna och för att kunna verka krigsavhållande.

4.1.4 Resiliens och civil beredskap

Under 2025 har Natos arbete med resiliens och civil beredskap i huvudsak inriktats på att stärka och utveckla de allierade ländernas arbete med civil planering som stöd för den nationella och gemensamma operationsplaneringen. Vid toppmötet i Haag beslutades en vägledning för att underlätta detta arbete. I november 2025 stod Sverige värd för Natos konferens om civil planering i Stockholm. Syftet med konferensen var att öka kunskapen om Natos vägledning för civil planering och att främja civil-militär samverkan. Konferensen samlade över 270 militära och civila representanter från de allierade länderna och Natos institutioner. Sveriges arbete med totalförsvar presenterades under konferensen och bidrog till diskussionerna om hur Nato och de allierade kan utveckla arbetet med civil planering.

Resilienskommittén är sedan 2022 Natos högsta organ för resiliensfrågor och ansvarar för strategisk inriktning, vägledning och samordning av resiliensarbetet. Under året deltog Sverige aktivt i kommitténs arbete och dess undergrupper. I september 2025 deltog Sverige i ett möte inom Natos krets av nationella seniora tjänstemän med ansvar för resiliens. Mötet hölls i Berlin under värdskap av Tyskland och Polen.

Genom att Sverige bidrar med erfarenheter från det nationella arbetet inom civilt försvar och är aktivt i Natos arbete med att utveckla och stärka resiliensen och civila beredskapen inom alliansen stärks också alliansens förmåga till avskräckning och försvar. Regeringens inriktning är därför att Sverige ska bidra till Natos policyutveckling inom området resiliens och

4.1.5 Cyberförsvar

Cyberhoten mot Nato och dess allierade har under senare år ökat i både omfattning och komplexitet. Cyberangrepp används för att inhämta underrättelser, störa samhällsfunktioner och skada kritisk infrastruktur. Rysslands krigföring i Ukraina har tydliggjort att cyberoperationer är en integrerad del av modern krigsföring. Även Kina bedriver cyberaktiviteter som systematiskt utmanar alliansens säkerhet. Sedan 2016 erkänner Nato cyber som en egen domän, jämte land, luft, sjö och rymd. Cyberförsvar utgör en del av Natos kärnuppgift – avskräckning och försvar.

Under året har arbetet fortsatt med att utveckla Natos stödmekanism vid cybersäkerhetsincidenter, Virtual Cyber Incident Support Capability (VCISC). Arbetet har även fortsatt med att etablera ett integrerat cyberförsvarscenter, NATO Integrated Cyber Defence Centre (NICC), vid Supreme Headquarters Allied Powers Europe (SHAPE) för att stärka nätverksskydd och lägesuppfattning.

För att höja kapaciteten genomför Nato övningar och utbildningsinsatser. Världens största cyberförsvarsövning, Locked Shields, organiseras av Nato Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence (CCDCOE) i Estland. Övningen tränar försvar av kritisk infrastruktur mot avancerade attacker i realistiska scenarier och inkluderar både militär och civil sektor. Sverige deltog i övningen 2025 tillsammans med Island och USA. Sverige är dessutom representerat i styrelsen för CCDCOE. Nato intensifierar samarbetet med EU för att hantera cyberhot, med fokus på gemensam lägesbild och kapacitetsbyggande.

Sverige har under 2025 bidragit till Natos cyberförsvarsarbete genom att aktivt delta i Natos cyberförsvarskommitté. Bland insatserna i övrigt märks deltagande i cyberförsvarskonferenser i Polen (Cyber Defence Pledge Conference) och Albanien. Vid dessa deltog Sverige genom Utrikesdepartementet, Försvarsdepartementet och i det sistnämnda fallet även Försvarsmakten. I övrigt har Sverige medverkat i utvecklingen av kollektiva svarsåtgärder mot cyberhot samt gett särskilda bidrag till den gemensamma lägesbildens inom Nato på området. Sverige deltog även i NATO Cyber Champions Summit i Seoul, en satsning tillsammans med partnerländer i Asien-Stillahavsregionen som främjar innovation och kompetensutveckling inom cyberförsvar. Under 2025 har Nordatlantiska rådet gjort uttalanden i solidaritet med Tjeckien samt med Frankrike, Storbritannien, Estland och USA efter cyberangrepp som attribuerats till Kina respektive Ryssland. Cyberförsvar är en central del av Natos och Sveriges säkerhetspolitik. Sveriges aktiva deltagande stärker både nationell och kollektiv motståndskraft mot cyberhot.

4.1.6 Övningsverksamhet

Militär övningsverksamhet är en del av Natos avskräckning genom att den synliggör och utvecklar alliansens och nationernas militära förmåga och beredskap. Övningarna utgör samtidigt viktiga verktyg för att pröva och

utveckla Natos planer, processer och koncept. Erfarenheter och lärdomar från deltagande i övningsverksamheten bidrar till att stödja Sveriges fortsatta integrering i Nato.

Inom Nato övas regelbundet krishantering och politiskt beslutsfattande genom övningen Crisis Management Exercise (CMX). Sverige har återkommande deltagit i CMX och under 2025 för första gången som allierad.

Syftet med CMX25 var att öva alliansens beslutsfattande och samverkan i linje med Natos strategiska koncept och till stöd för alliansens tre kärnuppgifter på militärstrategisk och politisk nivå inom ramen för ett fiktivt krisscenario. Fokus för övningen var att öva krishantering utifrån ett komplext civil-militärt scenario med inslag av hybridkrigsföring. Övningen omfattade civil och militär personal i de allierades huvudstäder, vid Natos högkvarter i Bryssel och Natos militärstrategiska ledningsstaber i Belgien respektive USA. Under CMX25 genomfördes också viss samverkan med personal från Europeiska utrikestjänsten (EEAS), Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd. Från Sverige deltog personal vid Regeringskansliet, den svenska Natorepresentationen och närmast berörda myndigheter, däribland Försvarsmakten och MSB.

Under året deltog Försvarsmaktens samtliga försvarsgrenar i Natos övningsverksamhet. För svenskt vidkommande innebar övningarna möjligheter till att pröva och utveckla förmågan att genomföra operationer tillsammans med allierade och partners i olika domäner. Flera övningar genomfördes till del på svenskt territorium vilket även innebar möjlighet att pröva nationell förmåga att genomföra värdlandsstöd.

Under 2025 fortsatte Nato även att utveckla sin militära stabsövningsverksamhet, bland annat genom övningen Steadfast Deterrence 25 i slutet av maj och Steadfast Duel 25 i oktober. Övningarna syftade till att öva Natos militära staber och nationerna inom avskräckning och försvar.

Som del i Sveriges integrering i Nato stod Försvarsmakten under hösten 2025 värd för Natos konferens NEPAC (NATO Exercise Programme Alignment Conference). Drygt 150 deltagare från samtliga 32 allierade samt ett antal Natostaber deltog. Konferensen leds av SHAPE och genomförs återkommande i syfte att samordna övningsplaneringen.

4.1.7 Kärnvapenavskräckning

Natos avskräckning och försvar bygger på en kombination av militära förmågor, där kärnvapen ingår som en del. Frågor som rör alliansens kärnvapenpolicy och kärnvapenförmågor hanteras inom ramen för Nuclear Planning Group, där samtliga allierade utom Frankrike deltar. Sverige deltar sedan Natomedlemskapet i Nuclear Planning Groups verksamhet.

Under 2025 genomfördes ett möte på ministernivå i Nuclear Planning Group i samband med Natos försvarsministermöte den 5 juni. I anslutning till mötet upprepade Natos generalsekreterare att kärnvapenavskräckningen utgör hörnstenen i alliansens säkerhet, samt att allierade kommer att säkerställa att Natos kärnvapenförmåga förblir stark och

effektiv i syfte att bevara fred, förhindra utpressning och avskräcka aggression. Skr. 2025/26:151

I oktober 2025 genomfördes Natos årliga övning Steadfast Noon, som är en återkommande rutinövning med syfte att säkerställa trovärdighet, säkerhet och effektivitet för alliansens kärnvapenavskräckning. Inga skarpa kärnvapen används i övningen. I år deltog Försvarsmakten för första gången med svenska stridsflyg (JAS 39 Gripen) i övningen, i syfte att bland annat öva konventionell stödförmåga till kärnvapenuppdraget. Totalt deltog upp till 70 flygplan från 14 allierade länder i övningen, däribland Danmark, Finland och Norge.

4.1.8 Integrerat luft- och robotförsvar

Det ökade hotet i luftdomänen, inklusive ryska kränkningar av allierades luftrum, har åskådliggjort behovet av att anpassa och stärka alliansens luft- och robotförsvar. Som ett svar på ryska luftrumskränkningar av Polen, Estland och Rumänien initierade Nato avskräckningsaktiviteten Eastern Sentry i september 2025 för att utveckla och stärka alliansens försvar mot obemannade system. Sveriges integrering i Natos integrerade luft- och robotförsvar är prioriterat av såväl Nato som Sverige. Det omfattar nödvändiga åtgärder för att avskräcka från hot i luftdomänen samt att vid behov förhindra eller minska verkan från sådana hot. På militär nivå innebär detta att Sverige integreras i ett brett nätverk av olika förmågor. Dessa består av sammankopplade nationella sensor-, lednings- och verkanssystem som övervakar och vid behov bekämpar olika former av hot från luften. Utöver utvecklingen av operativa koncept utgörs den svenska integreringen i Natos integrerade luft- och robotförsvar även av utveckling av bland annat nya lednings- och sensorsystem.

Sverige har även under 2025 bidragit till Natos integrerade luft- och robotförsvar genom deltagande i Natos luftrumsövervakning och incidentberedskap (Air Policing) och till Natos luftförsvarsoperation i Polen med syftet upprätthålla säkerheten för den logistiknod som används för det militära och civila stödet till Ukraina.

4.1.9 Materiel, försvarsindustri och standardisering

Den transatlantiska försvarsindustrin är en kritisk del av Natos avskräckning och försvar. Den förser alliansen med nödvändig utrustning, stärker den teknologiska spetskompetensen och säkerställer beredskap och interoperabilitet mellan medlemsländerna.

Under 2025 uppdaterades Natos försvarsindustriella åtgärdsplan (Defence Production Action Plan, DPAP) från 2023. Åtgärdsplanen fastställer ett antal specifika åtgärder och projekt för att möjliggöra för alliansen att stärka engagemanget med försvarsindustrin och öka produktionskapaciteten. Planen består av tre huvudsakliga sektioner: att aggregera efterfrågan, att hantera försvarsindustriella utmaningar och att öka interoperabiliteten. Under året har arbetet fortsatt med att implementera planens åtgärder inom dessa områden.

Som en del av uppföljningen av NATO Industrial Capacity Expansion (NICE) Pledge – ett åtagande som allierade antog 2024 för att långsiktigt

stärka försvarsindustriell produktionskapacitet och förbättra transparensen i industriella planeringsförfattningar – har allierade under 2025 lämnat in nationella planer med åtgärder för att stärka den försvarsindustriella produktionskapaciteten. Sverige har bidragit med en nationell plan som beskriver inhemska åtgärder och kapacitetsökningar. Nato har därefter sammanställt en aggregerad analys av samtliga nationers planer, som bidragit till att identifiera strukturella begränsningar, överlappande investeringsbehov och möjligheter att ytterligare stärka multilateral samverkan inom ramen för DPAP.

Inom ramen för Defence Industrial Production Board (DIPB) deltar Sverige med en ledamot från Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) samt leder, genom en ledamot från Försvarets materielverk, en av tre arbetsgrupper med fokus på försvarsindustriella utmaningar.

4.1.10 Innovation

Främjandet av innovativa lösningar och teknisk utveckling är centralt för att stärka Natos avskräckning och försvarsförmåga. Förmågan att snabbt kunna integrera och tillämpa nya innovativa lösningar och teknik utgör en viktig del av detta. Vid toppmötet i Haag i juni antogs en handlingsplan för snabbt införande av teknik och innovationer (Rapid Adoption Action Plan, RAAP). I samband med detta undertecknade även Sverige, tillsammans med Finland, Estland, Italien, Lettland och Nederländerna, en avsiktsförklaring om inrättande av innovationsplattformar (Innovation Ranges). Dessa plattformar syftar till att gynna att lösningar överförs från experimentering till förmågeutveckling inom vissa teknikområden med mycket snabb utvecklingstakt.

Sverige deltar sedan Natomedlemskapet i Defence Innovation Accelerator for the North Atlantic (Diana) som upprättats för att stödja mindre företag med civil-militära tillämpningar genom att erbjuda kapital, affärscoachning, och framför allt tillgång till militära behovsförmuleringar.

I januari tillträdde den svenske generallöjtnanten Dennis Gyllensporre som ordförande för Dianas styrelse för åren 2025–2026. Under juni månad ägde den årliga utlysningen rum i accelerationsprogrammet. Fler än 3 600 ansökningar lämnades in från företag i Natoländerna. Totalt beviljades 150 ansökningar, varav fem med deltagande av svenska företag.

Sverige deltar även i Natos innovationsfond som är ett investeringsinitiativ som också syftar till att säkerställa att allierade har tillgång till banbrytande teknik och innovationer som kan stärka alliansens teknologiska förmåga. Fonden är en multilateral riskkapitalfond som genom strategiska investeringar i civila uppstarts företag stödjer utvecklingen av nya och disruptiva teknologier med dubbla användningsområden. Under året har Natos innovationsfond gjort flera investeringar i mindre uppstarts företag som utvecklar nya och banbrytande tekniker. I sammanhanget bör också nämnas de bidrag som svenska forskare lämnar till Natos forsknings- och teknologioorganisation (STO) och dess olika program.

Genomförandet av Natos rymdpolicy och integreringen av rymden som operativ domän har fortsatt under 2025. I februari 2025 antog Natos försvarsministrar en kommersiell rymdstrategi i syfte att främja alliansens relation med den kommersiella rymdsektorn och att stärka Natos förmåga att nyttja kommersiella lösningar på rymdområdet. Nato har ett ökat fokus på rymdens roll kopplat till säkerheten i den allt mer strategiskt viktiga Arktisregionen. Ett forum för rymd och Arktis hölls i Helsingfors i november 2025 där allierade och privata rymdaktörer diskuterade hur rymdförmågor kan bidra till att stärka avskräckning, motståndskraft och lägesbild i regionen. Under 2025 har Sverige fortsatt bidragit till att utveckla Natos rymdpolitik och att stärka alliansens kollektiva rymdförmåga. Sverige deltar i Natos multinationella rymdinitiativ inom spaning och övervakning från rymden, satellitkommunikation i Arktis och snabb uppskjutning av satelliter.

4.1.12 Rustningskontroll, nedrustning och icke-spridning

Nato ser rustningskontroll, nedrustning och icke-spridning tillsammans med avskräckning och försvar, som en viktig del för strategisk stabilitet, och Nato har som mål att skapa förutsättningar för en värld utan kärnvapen. Nato arbetar löpande med att samordna och stödja allierades åtaganden inom rustningskontroll, nedrustning och icke-spridning av massförstörelsevapen. Natos medlemsstater är statsparter till icke-spridningsfördraget för kärnvapen (NPT) och alliansen betonar i sitt strategiska koncept att icke-spridningsfördraget för kärnvapen är hörnstenen i det globala arbetet och den enda trovärdiga vägen mot nedrustning. Natos medlemsstater är även statsparter till konventionen mot kemiska vapen (CWC) och konventionen mot biologiska- och toxinvapen (BTWC), liksom andra avtal som främjar rustningskontroll, nedrustning och icke-spridning. Samtliga allierade utom USA är därtill statsparter till det fullständiga provstoppsavtalet (CTBT).

Under 2025 har allierade träffats regelbundet i kommittén för icespridningsfrågor och på huvudstadsnivå i den rådgivande kommittén för rustningskontroll, nedrustning och icke-spridning. I dessa format diskuteras bland annat samordning inför möten i multilaterala fora och det generella genomförandet av icke-spridningsfördraget för kärnvapen, konventionen mot kemiska vapen, konventionen mot biologiska- och toxinvapen och andra rustningskontrollinstrument. Sverige har bland annat fortsatt att verka för att Nato ska kunna agera samstämmigt och för att kommunicera det arbete Nato gör för att vara en transparent, trovärdig och ansvarstagande aktör. Allierade, däribland Sverige, har under 2025 fortsatt att driva initiativ för att stärka insatser för riskreducering och verifikation. Sverige finansierade även en Natokurs om rustningskontroll och avskräckning där representanter från samtliga allierade deltog. De tre kärnvapenstaterna inom alliansen har hittills utan gehör försökt främja dialog med Ryssland och Kina för att minska strategiska risker.

Inom Nato hanteras konventionell rustningskontroll och förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder primärt i arbetsgruppen High Level Task

Force (HLTF). Under 2025 har allierades arbete fortgått för att på olika sätt bevara de förtroendeskapande instrumentens funktion. Insatser har ägt rum för att stärka samordningen och koordinera positioner i multilaterala fora och inför statspartsmöten (exempelvis Open Skies Treaty) samt samordning beträffande Wiendokumentet som omfattar bland annat uppgifter om militär organisation, försvarsplanering, försvarsutgifter samt riskreducerande åtgärder. Regelbundna informationsutbyten har även ägt rum i HLTF om arbetet i OSSE. Under året har även Natos nationella experter samordnat sina verifikationsuppdrag i den särskilda verifikationskommitteen (VCC).

4.1.13 Antiterrorism

Natos arbete med att bekämpa terrorism vägleds av policyriktlinjer som genomförs med en arbetsplan. Uppdaterade policyriktlinjer antogs vid toppmötet i Washington 2024. Policyriktlinjerna innefattar tre principer för Natos arbete mot terrorism: efterlevnad av folkrätten, stöd till allierade samt icke-duplicering och komplementaritet. Därtill anges tre huvudområden för Natos insatser: lägesbild och informationsutbyte, förmågor och beredskap samt internationell samverkan. Terrorismbekämpning utgör ett inslag i flera av Natos strukturerade samarbeten med partners, inte minst inom det södra grannskapet. Under 2025 har arbetet med genomförandet av policyriktlinjerna fortsatt och i slutet av året godkändes en årlig framstegsrapport. Nato har även deltagit i flera multilaterala fora, bl.a. Globala koalitionen mot Daesh, och har under året genomfört flera dialoger med partnerländer för att stärka samarbeten kring terrorismbekämpning. En nära dialog förs med EU av Natos sekretariat i syfte att stärka samarbetet och hitta synergier i stödet till partners.

Sverige beslutade 2022 att stödja Natos frivilliga bidragsfond för bekämpning av terrorism med 10 miljoner SEK. Det svenska bidraget utgör en resurs för Natos projekt för att bekämpa terrorism. Under 2025 har flera utbildningar och workshops genomförts inom ramen för det svenska bidraget med inriktningen att främja Natos 360-gradersperspektiv på säkerhet. Sverige har även bidragit med deltagare till Natos expertmöten.

4.2 Krishantering och förebyggande

Krishantering och förebyggande utgör en av Natos kärnuppgifter och omfattar bland annat krishanteringsinsatser, humanitärt stöd och kapacitetsuppbyggnad. Nato genomför internationell krishantering i egen regi eller tillsammans med partnerländer och internationella organisationer. Sedan Natos insats i Afghanistan avslutades i september 2021 och efter den fullskaliga ryska invasionen av Ukraina har Natos fokus i allt högre utsträckning legat på det kollektiva försvaret av alliansen, för vilket internationella krishanteringsinsatser är en viktig, om än mindre framträdande del. Under 2025 deltog Sverige i insatserna NATO Mission in Iraq och Kosovo Force.

4.2.1 Natos utbildningsinsats i Irak

Skr. 2025/26:151

Natos utbildningsinsats i Irak (NATO Mission in Iraq, NMI) är en rådgivnings- och utbildningsinsats på strategisk nivå som bland annat omfattar insatser till stöd för det irakiska försvarsministeriet, inrikesministeriet och centrala staber. Natos insats i Irak genomförs inom ramen för Iraks partnerskap med Nato. Insatsen har genomförts i nära samarbete med den USA-ledda insatsen Operation Inherent Resolve (OIR), som bedrivs inom ramen för den Globala koalitionen mot Daesh och med EU:s civila insats EUAM Irak.

OIR har under 2025 varit i en transitionsprocess med inriktningen att insatsen i Irak ska upphöra under 2026. Planering har genomförts för att NMI ska kunna överta vissa strukturer och stödfunktioner som tidigare varit knutna till OIR, vilket också skett under året. Sverige har under 2025 deltagit med en stabsofficer i NMI.

4.2.2 Natos insats i Kosovo

Natos insats i Kosovo (Kosovo Force, KFOR) har till uppgift att upprätthålla fred och allmän säkerhet i Kosovo, bl.a. genom att ge stöd till uppbyggnaden av Kosovos försvarsmakt. Säkerhetsläget i Kosovo har under det gångna året bedömts vara lugnt men skört.

Sverige fortsätter det långsiktiga engagemanget för utvecklingen av Kosovos säkerhetsstrukturer genom utplacering av personal vid högkvarteret för KFOR. Det svenska bidraget har under 2025 omfattat två stabsofficerare.

4.3 Säkerhetssamarbete

Natos strategiska koncept slår fast att säkerhetssamarbete är en av Natos tre kärnuppgifter och betonar betydelsen av att fortsätta stärka alliansens band till partners som delar dess intressen och värderingar, inklusive vikten av att upprätthålla en regelbaserad världsordning. Den euroatlantiska säkerheten säkerställs bäst genom ett brett nätverk av partnerrelationer med länder och organisationer runt om i världen. Bland Natos partnerskap återfinns cirka 40 länder och internationella organisationer. Till de senare hör bland annat EU, FN, OSSE och Afrikanska Unionen. Varje partnerland har en individuellt anpassad relation till Nato i fråga om omfång, mål och fokus för partnerskapet. Inom Nato pågår sedan 2021 ett arbete med att införa skraddarsydda partnerskapsprogram för samtliga partners som samlar alla Natos samarbeten med ett specifikt land inom ramen för ett program (Individually Tailored Partnership Programme, ITPP). Arbetet för att samla tidigare partnerskapsprogram och handlingsplaner under de skraddarsydda partnerskapsprogrammen som övergripande ramverk för varje partnerland har fortgått under 2025. Ett fokusområde för Folke Bernadotteakademins (FBA) Natorelaterade verksamhet är säkerhetssamarbete, med inriktning på Natos partnerländer.

4.3.1 Samarbete med Europeiska unionen

Av EU:s medlemsstater är 23 också medlemmar i Nato. De två organisationerna delar gemensamma värderingar och strategiska intressen samt har kompletterande roller i att stödja internationell fred och säkerhet. EU utgör en unik och viktig partner till alliansen. Organisationernas samarbete illustreras bland annat i Natos strategiska koncept, EU:s strategiska kompass, EU-kommissionens och Europeiska utrikesjänsens (EEAS) vitbok om europeisk försvarsberedskap 2030 samt i tre gemensamma deklarationer, den senaste från 2023. Som medlem i både EU och Nato verkar Sverige för ett nära samarbete mellan de två organisationerna. Ett nära samarbete mellan EU och Nato är centralt för att kunna hantera gemensamma utmaningar i ett försämrat säkerhetspolitiskt världsläge och skapar viktiga synergieffekter.

Under 2025 fortsatte arbetet med att genomföra de aktiviteter och samarbetsområden som följer av den gemensamma så kallade Warszawadeklarationen från 2016. Bland annat presenterades en tionde framstegsrapport om genomförandet av deklarationen. Under året fokuserade samarbetet mellan EU och Nato på fortsatt stöd till Ukraina, förmågeutveckling och försvarsindustri, militär rörlighet, motståndskraft, hybridhot och cybersäkerhet, samt kapacitetssupplyggnad i partnerländer i närområdet. EU har under året bland annat arbetat för att åtgärda identifierade kritiska förmågegap och inrättat ett låneinstrument (Security Action for Europe, SAFE) för att stödja medlemsstaternas försvarsinvesteringar, vilket bidrar till allierade medlemsstaters arbete för att uppnå förmågemålen inom Nato. EU och Nato har haft ett nära utbyte i hanteringen av Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina. Under 2025 återupptogs mötena mellan EU:s kommitté för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och Natos nordatlantiska råd (NAC). Detta format möjliggör för EU och Nato att hålla konsultationer om säkerhets- och försvarspolitiska frågor.

4.3.2 Partnerskap för fred

Partnerskap för fred är benämningen på Natos samarbeten med länder i det euroatlantiska området. Det etablerades 1994 och inkluderar idag 18 partnerländer, varav två – Belarus och Ryssland – är suspenderade till följd av Rysslands krig mot Ukraina. Irland, Malta, Schweiz och Österrike benämns gemensamt ”de västeuropeiska partnerländerna” och utgör nära partnerländer med betydande bidrag till Natos krishanteringsinsatser och en hög nivå av interoperabilitet och militärt samarbete.

Under 2025 har Sverige tillsammans med Slovakien varit Natos kontaktambassad i Azerbajdzjan. Som en del av detta uppdrag medarrangerade Sverige en informell resa för en grupp Natoambassadörer till Baku för överläggningar med azerbajdzjanska motparter.

4.3.3 Bosnien och Hercegovina, Georgien och Moldavien

Skr. 2025/26:151

Sedan Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina är tre av Natos partnerländer – Bosnien och Hercegovina, Georgien och Moldavien – utpekade som särskilt utsatta och sårbara, så kallade partners at risk.

Regeringen beslutade 2025 om att bidra med 5 miljoner SEK till Bosnien och Hercegovina och 5 miljoner SEK till Moldavien genom Natos initiativ för försvars- och säkerhetsuppbyggnad (Defence and Related Security Capacity Building Initiative, DCB). Stödpaketet syftar till att stärka ländernas säkerhet och försvarsförmåga.

Alliansens stöd till Bosnien och Hercegovina syftar till att stärka landets säkerhet och försvarsförmåga inom områden som krishantering, cybersäkerhet samt antiterrorism. Genom högkvarteret i Sarajevo stödjer Nato också EU:s insats i Bosnien och Hercegovina EUFOR Althea, till vilken Sverige bidrar med en stabsofficer. Natos samarbete med Moldavien har under 2025 fortsatt att ha ett särskilt fokus på reformering och modernisering av säkerhets- och försvarssektorn samt på att stärka landets resiliens mot cyber- och hybridhot. I januari godkände Nato och den moldaviska regeringen Republic of Moldova–NATO Individually Tailored Partnership Programme (ITPP) 2025–2028, som anger ramarna för samarbetet. Den 24–25 mars genomförde NATO Parliamentary Assembly ett gemensamt utskottsbesök i Moldavien, och landet har under året deltagit i Natostödda multinationella övningar, såsom Fire Shield 25, i syfte att stärka försvarsförmåga och interoperabilitet.

Natos praktiska samarbete med Georgien för att stärka landets säkerhet och försvarsförmåga, liksom för att främja dess interoperabilitet med Nato, fortlöpte under 2025. Den negativa utvecklingen för demokrati och mänskliga rättigheter i Georgien har dock påverkat delar av samarbetet negativt. Den 28 april till 8 maj genomförde Nato och Georgien en övning på plats i Georgien. Övningen var den fjärde i en serie övningar som Nato och Georgien genomför sedan 2016, och som syftar till att stärka Georgiens och alliansens försvarsförmågor och interoperabilitet. Sverige deltog inte i årets övning.

4.3.4 Södra grannskapet

Natos samarbete med länder i Mellanöstern, Nordafrika och Sahelregionen sker bland annat inom partnerskapsformaten Medelhavsdialogen och det så kallade Istanbul Cooperation Initiative. Natos särskilda sändebud för det södra grannskapet Javier Colomina har under 2025 fortsatt sitt arbete med att främja genomförandet av Natos åtgärdsplan för det södra grannskapet. Åtgärdsplanen, som antogs vid Washington toppmötet 2024, syftar till en starkare, mer strategisk och mer resultatorienterad inriktning för Natos partnerskap med länderna i det södra grannskapet. I september 2025 öppnade Nato ett sambandskontor i Amman. Kontoret ska bidra till stärkt politisk dialog och praktiskt samarbete med Jordanien och till kommunikationsinsatser för att öka allmänhetens kunskaper om Natosamarbetet.

Regeringen har under 2025 beslutat om att bidra med 2,5 miljoner SEK till Jordanien och 2,5 miljoner SEK till Irak genom Natos initiativ för försvars- och säkerhetskapacitetsuppbyggnad (Defence and Related Security Capacity Building Initiative, DCB). Stödpaketen syftar till att stärka ländernas säkerhet och försvarsförmåga.

4.3.5 De indopacifiska partnerländerna

Säkerhetsmässigt blir de euroatlantiska och indopacifiska regionerna allt mer sammanlänkade. Nato konstaterade vid toppmötet i Washington i juli 2024 att Kinas militära upprustning kombinerat med det fördjupade samarbetet med Ryssland utmanar både euroatlantisk säkerhet och den regelbaserade världsordningen. Vid toppmötet framhölls att Kina har blivit en avgörande möjliggörare av Rysslands krigföring i Ukraina genom sitt "obegränsade" partnerskap med Ryssland och sitt stöd till Rysslands försvarsindustriella bas. Detta gör det än viktigare för Nato att samarbeta med likasinnade i Asien och Oceanien för att gemensamt stärka den regelbaserade världsordningen och försvaret av gemensamma värderingar. Regeringen har under året verkat för att Nato fördjupar och utvecklar samarbetet med de så kallade indopacifiska fyra partnerländerna (IP4): Japan, Australien, Sydkorea och Nya Zeeland. Under 2025 var de fyra länderna inbjudna till Natos utrikesministermöte i april och till den nederländske kungens middag vid toppmötet i Haag i juni. I samband med toppmötet i juni gjordes ett gemensamt uttalande av generalsekreterare Rutte och representanter för IP4-länderna, där vikten av relationen underströks.

4.3.6 Natos initiativ för försvars- och säkerhetskapacitetsuppbyggnad

Natos initiativ för försvars- och säkerhetskapacitetsuppbyggnad (Defence and Related Security Capacity Building Initiative, DCB) är ett program som ger partners strategisk rådgivning och praktiskt stöd för att bygga kapacitet inom områden där Nato har expertis. Programmet omfattar aktiviteter såsom strategisk rådgivning i försvarsfrågor, säkerhetssektorreform och institutionsbyggande samt praktiskt stöd till försvarskapacitet och förmågeutveckling. Sju partnerländer och en organisation deltar i DCB-initiativet: Bosnien och Hercegovina, Georgien, Irak, Jordanien, Mauretanien, Moldavien, Tunisien samt FN. Försvars- och kapacitetsuppbyggande åtgärder stärker alliansens relationer med partners och stöder alliansens kärnuppgifter.

Regeringen har under 2025 bidragit till DCB-paket för Moldavien, Bosnien och Hercegovina, Irak samt Jordanien. Stöd genom DCB har flera målsättningar inklusive interoperabilitet med Nato, bidrag till ländernas resiliens, stöd till samordning och interaktion mellan myndigheter samt att upprätthålla ländernas ansträngningar att bidra till euroatlantisk säkerhet. Projekten inkluderar bland annat krishantering, cybersäkerhet, utbildning och reformstöd.

4.4.1 Kvinnor, fred och säkerhet samt mänsklig säkerhet

Sverige har under 2025 deltagit aktivt inom Natos politiska och militära strukturer för att stödja arbetet med kvinnor, fred och säkerhet (WPS). Planering har inletts för att ta fram en ny handlingsplan som uppföljning till Natos policy från 2024 och med bäring på Natos inriktning mot avskräckning och försvar, krishantering och partnerskap. Generalsekreterarens särskilda sändebud för WPS och mänsklig säkerhet, Irene Fellin, besökte Sverige i september för diskussioner om hur samarbetet kan fördjupas och WPS-agendan värnas i en internationell miljö där jämställdheten utmanas.

Sverige har sedan inträdet i alliansen utgjort en stark röst för integrering av WPS-perspektivet i Natos verksamhet, bland annat genom Försvarsmaktens utbildnings- och kompetenscenter Nordic Centre For Gender In Military Operations (NCGM). Centret innehar funktionen som NATO Department Head for Gender in Military Operations, internationellt expertcentrum samt Natoackrediterat utbildnings- och träningsinstitut. I denna funktion omvandlar centret Natos operativa behov till utbildnings- och träningsprogram samt stödjer allierade och partnerländer med experter vid kurser och övningar. Sverige bidrar också med en jämställdhetsrådgivare till Natos militära stab. Vidare har Folke Bernadotteakademin under 2025 genomfört ett flertal kurser i gender responsive leadership med civila deltagare från Natosekretariatet.

Arbetet med mänsklig säkerhet har fortgått under 2025, med fortsatt fokus på civil-militär samverkan och kapacitetsstöd inom ramen för partnerskapssamarbetena. Natos arbetet med mänsklig säkerhet utgår från fem pelare med varierande grad av aktivitet: bekämpa människohandel, skydd av barn i väpnad konflikt, att förebygga och motverka konfliktrelaterat våld, skydd av civila samt skydd av kulturarv och egendom.

4.4.2 Klimatförändringar

Klimatförändringarna, med ökande temperaturer, förändringar i det globala kretsloppet för vatten och ökad förekomst av olika typer av extremväder, får konsekvenser för säkerheten i Natos operationsområde och i dess omgivning. Både miljön som organisationen verkar i och geopolitiska överväganden påverkas. Ett exempel är avsmältningen av havsis i Arktis som utmanar hållbarheten på militära installationer, gör regionen mer lättillgänglig och på sikt skapar nya förutsättningar för både ekonomisk och militär närvaro i regionen. De allierade har uppmärksammat klimatets snabba förändringar och att det påverkar allierades säkerhet. Nato arbetar för ökad förståelse för, och anpassning till, klimatförändringarnas säkerhetsmässiga konsekvenser.

Under det gångna året har Sverige beslutat om stöd till Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) för att bidra till forskning som genomförs av

4.4.3 Strategisk kommunikation

Nato har under 2025 intensifierat sitt strategiska kommunikationsarbete. I en säkerhetspolitiskt utmanande och informationsmässigt komplex tid har Nato anpassat sin kommunikation för att möta tilltagande hot och utmaningar från framför allt Ryssland men även andra statliga och icke-statliga aktörer. Stödet till Ukraina har utgjort en central prioritet för Natos kommunikationsinsatser under 2025 och även varit prioriterat i regeringens kommunikation. Regeringen har bland annat kommunicerat svenska bidrag som ges till Ukraina via Nato.

Ett huvudmål för Natos strategiska kommunikation är att ge uttryck för alliansens försvarsförmåga. Genom att synliggöra Natos militära aktiviteter och övningar förmedlas alliansens beredskap och kapacitet till allmänheten i medlemsländerna, och en signal om styrka och beslutsamhet sänds till potentiella motståndare. Regeringen har under 2025 kommunicerat om Sveriges engagemang för och bidrag till Natos avskräckning och kollektiva försvar, till exempel i samband med Sveriges deltagande i Natoövningar som Steadfast Noon och i samband med att propositionen Svenskt bidrag till Natos avskräckning och försvar under 2026 presenterades. Regeringen har även kommunicerat om Sveriges ansvar som ramverksnation för Natos framskjutna närvaro i Finland (FLF Finland).

Högnivåbesök har utgjort en annan betydande del av kommunikationen. Särskilt kan nämnas att Natos nya generalsekreterare Mark Rutte besökte Sverige och träffade statsministern i juni. Hans Majestät Konungen besökte i oktober 2025 Natos högkvarter och SHAPE.

Förteckning över Natos medlemsstater

Skr. 2025/26:151

Bilaga 1

Albanien
Amerikas förenta stater
Belgien
Bulgarien
Danmark
Estland
Finland
Frankrike
Grekland
Island
Italien
Kanada
Kroatien
Lettland
Litauen
Luxemburg
Montenegro
Nederländerna
Nordmakedonien
Norge
Polen
Portugal
Rumänien
Slovakien
Slovenien
Spanien
Storbritannien
Sverige
Tjeckien
Turkiet
Tyskland
Ungern

Utrikesdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 mars 2026

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Busch, Svantesson, Edholm, Waltersson Grönvall, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottner, Wykman, Bohlin, Dousa, Britz, Lann

Föredragande: statsrådet Dousa

Regeringen beslutar skrivelse Verksamheten inom Nato under helåret 2025